

ДЖЕНАРО

Брате Маффио, нѣщо ми казва че пеще сто-
ришь добръ да вечеряшь тамъ.

МАФФИО

Ако ти ся случи злочестіе, безъ да бѣдъ азъ
тамъ!

ДЖЕНАРО

Кой знае ако пеще ся окайвашь самъ дѣто
тя оставихъ тѣзи вечеръ?

МАФФИО

Рѣшително да ся не раздѣлимъ. Да отстъни
вѣвкъ единъ отъ насъ по нѣщо си. Дойди тѣзи
вечеръ съ мене у Негрони, утрѣ заранъ ще тръ-
гнемъ заедно. Склонявашь ли?

ДЖЕНАРО

Прочее, трѣба да ти прикажъ причины-тѣ ко-
нго мя принуждаватъ да трягнѣ колко-го могъ по
скоро. Ще да видишь имамъ ли право.

(Говори нѣщо на Маффио на ухото)

РУСТИГЕЛЛО, подѣ балконъ-тѣ, ниско на д. Алф.

Да ся спуснемъ ли, Господарю?

ДОНЪ АЛФОНСЪ, ниско

Чакай да видимъ край-тѣ на този разговоръ.

МАФФИО, сѣвешкомъ

Искашь ли да ти кажѣ, Дженаро? Излъгаиъ
ся. Нѣма въ тѣзи работа нити уgroва, нити цѣръ
за уgroва. Люкреція тя люби, и е искала да тя
накара да вѣрвашь че ти е избавила животъ-тѣ,
съ намѣреніе че признателность-та ще ся промѣни
на любовь. Херцогътъ е единъ простакъ, невъзмо-
женъ нити да уgroва, нити да убива. Освѣнь туй